

Acte de presència de Déu

1. Al Baptisme, Déu Pare m'ha fet fill seu, m'ha incorporat a la vida de Crist i ha enviat al meu cor l'Esperit Sant. Soc conscient d'aquesta presència inefable de la Santíssima Trinitat en la meva ànima? Ofereixo cada matí, en llevar-me, les meves obres a Déu?

2. «Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu» (*Rm* 8, 14). L'Esperit Sant és l'artífex de la santedat. Sóc dòcil a les inspiracions que va infonent en la meva ànima? Li demano força per dur-les a la pràctica?

3. Sant Josepmaria és «el sant de la vida quotidiana» (Joan Pau II). Recorro a la seva intercessió perquè m'ajudi a santificar la feina, la vida familiar i les relacions socials? Procuro meditar-ne els ensenyaments per tal d'aprofitar millor els mitjans de formació que m'ofereix l'Obra i per difondre entre amics i coneguts la crida universal a la santedat?

4. Sant Josepmaria posa en relleu el treball de la llar, ple de tasques que semblen menudes però que resulten molt grans per les conseqüències que tenen (cf. *Converses*, n. 109). Assumeixo sense queixar-me la responsabilitat que em pertoca en aquestes feines? Descobreixo en aquestes ocupacions una part indispensable del meu camí de santificació? Intensifico la dedicació a la llar quan cal: com ara en el temps de confinament que, gràcies a Déu, sembla que estem superant, o quan neix una nova criatura, o si algú de casa es posa malalt, etc.?

5. Diu el Senyor: «On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc enmig d'ells» (*Mt* 18, 20). Demano a Déu que, per damunt de les petites contrarietats quotidianes, es percebi a casa meua un ambient d'estimació sincera i de serenitat? Paro atenció al que em diuen els altres —la dona o el marit, els fills, etc.— de manera que sàpiguen, de debò, que els comprenc i els estimo?

6. M'adono que la supèrbia és l'enemic més gran del tracte conjugal? Cedeixo sempre en les qüestions diàries que en realitat tenen poca importància? Demano perdó si m'he enfadat o impacientat, o si m'he deixat portar pel desordre o la mandra? Miro de posar els mitjans perquè no em torni a passar?

7. «Més que “donar”, la caritat és “comprendre”» (*Camí*, n. 463).

M'adono que, moltes vegades, el regal més preuat per als de casa meva no és pas una cosa material, sinó el temps i l'atenció que els dedico? Poso interès real en les seves preocupacions i necessitats, o manifesto indiferència? Busco el moment més adequat per parlar amb cada un, pensant en la millor manera que el puc ajudar?

8. Juny és el mes dedicat al Sagrat Cor de Jesús. Li demano que em concedeixi un cor bo, capaç de compadir-se de les penes dels altres? Busco també la intercessió de l'Immaculat Cor de Maria, perquè em porti cap al Cor sacratíssim i misericordiós de Jesús?

Acte de contrició